

Tisková zpráva Nemocnice Šumperk
22. února 2024

Dobrovolníci pomáhají dlouhodobě hospitalizovaným pacientům od pocitu osamělosti, Nemocnice Šumperk k nim teď hledá posily

Četba z knížek, hraní stolních her nebo povídání si prakticky o čemkoliv. Způsobů, jak alespoň na chvíli pomoci od pocitu osamělosti dlouhodobě hospitalizovaným pacientům, je mnoho. A záleží jen na dobrovolnících, jakou cestu si zvolí. Za pacienty Nemocnice Šumperk a Interny Zábřeh dochází pravidelně i nepravidelně asi deset dobrovolníků. Zdravotnická zařízení k nim teď nově hledají další posily.

„Hledáme dobrovolníky, které baví práce s lidmi, mají chuť pomáhat a chtějí smysluplně vyplnit svůj volný čas i získat nové zkušenosti. Hlavní náplní jejich činnosti je zpříjemnit volný čas pacientů, být s nimi. Mohou si s nimi povídat, číst knihy, realizovat různé aktivity, hrát stolní hry nebo je doprovázet na procházky,“ říká Mgr. Ing. Pavlína Pospíšilová, nemocniční kaplanka a koordinátorka dobrovolnického programu Nemocnice Šumperk s tím, že dobrovolníci mohou samozřejmě přijít také sami s vlastním nápadem, jak zpestřit čas dlouhodobě hospitalizovaným pacientům.

Asi nejsilnější pocit osamělosti zažívají dlouhodobě hospitalizovaní pacienti. Právě ti nejvíc ocení, když si s nimi dobrovolníci přijdou jen tak popovídat nebo je vyslechnout. *„Vyslechnout si je, to je věc, která nepotřebuje zvláštního vzdělání či schopností. Když to zjednoduším, hlavním úkolem dobrovolníků je, aby si pacienti trochu „odpočinuli“ od své nemoci. Často tím obohatí nejen život nemocných, ale i ten svůj, a to možná více, než jak by se mohlo na první pohled zdát,“ dodává Pavlína Pospíšilová.*

Jednou ze stálých dobrovolnic, které pravidelně dochází na Internu Zábřeh, je **paní Markéta**: *„Výkonávání dobrovolnické činnosti mi přináší dobrý pocit. Pocit potřebnosti a užitečnosti. S klienty interny jsem se setkávala již dříve v rámci svého zaměstnání – chodila jsem na internu ověřovat podpisy. A často se mi stalo, že mě klienti, a především klientky, žádali, ať ještě chvíli zůstanu a povídám si s nimi. Ať jim řeknu, co je nového. Bylo zřejmé, že kontakt s vnějším světem je jim vzácný. Takže když jsem objevila inzerát, že šumperská nemocnice hledá na zábřežskou internu dobrovolníky, s odpovědí jsem neváhala. Věděla jsem, „do čeho jdu“, v jakém prostředí a s jakými lidmi budu pracovat. To byla velká výhoda.“*

Ve většině případů jsou podle dobrovolnice Markéty reakce klientů pozitivní. To, že přijde, obvykle vědí předem, mohou se tak na její návštěvu psychicky připravit. *„K tomu, aby se stal člověk dobrovolníkem, je třeba především otevřená mysl. Je nutné si uvědomit, že klienti jsou lidé se zdravotními problémy, často osamělí, smutní, mohou mít různé nálady. A návštěva dobrovolníka nemusí nutně znamenat, že budou reagovat s velkým nadšením. Naučila jsem se při svém příchodu na konkrétní pokoj vždy zeptat, jestli můžu k nim na návštěvu, jestli mají náladu na to, abych si s nimi chvíli povídala, co by ode mě ten den potřebovali,“ dodává dobrovolnice Interny Zábřeh.*

Podle kaplanky Pavlíny Pospíšilové na věku dobrovolníků nezáleží. Může se jím stát v podstatě kdokoliv, komu je víc než osmnáct let a chce ze své dobré vůle a bez nároku na finanční odměnu

pomáhat druhým. A zatímco dříve pomáhali v nemocnicích spíše studenti, dnes se stále častěji objevují mezi dobrovolníky i senioři, kteří díky svým životním zkušenostem bývají velmi šikovnými společníky hospitalizovaných pacientů.

Zájemci o dobrovolnictví se mohou hlásit na telefonním čísle 606 044 869 nebo e-mailu pavlina.pospisilova@nemocnicesumperk.cz

Foto: Asi nejsilnější pocit osamělosti zažívají dlouhodobě hospitalizovaní pacienti. Právě ti nejvíc ocení, když si s nimi dobrovolníci přijdou jen tak popovídat nebo je vyslechnout. Archivní snímek Nemocnice Šumperk

